

Leef in Mijn Liefde

19^e zondag door het jaar 8 augustus 2021

Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald

(Joh.6. 51)

Welkom

Lieve mensen, van harte welkom Heeft u dat nou ook, dat de mensen waar we over horen in de lezingen, dat dat toch niet echt mensen van vlees en bloed voor ons worden, mensen zoals u en ik, zoals wij hier

nu bi j elkaar zitten.....zoals vandaag bv. de profeet Elia in de 1^e lezing? Als het over iemand uit ons dorp gaat over wie verteld wordt wat vandaag over Elia verteld wordt, dan voel ik me veel betrokkener, dan leef ik echt mee met wat zo iemand meemaakt. Zo heb ik ooit een buurvrouw gehad die een tijd lang leed aan een depressie, net als Elia vandaag....Laten we vandaag eens met dat soort oren naar het verhaal van Elia luisteren, alsof hij iemand uit ons dorp is.....Dan komt het verhaal veel dichterbij ons eigen leven. Straks meer hierover. Laten we nu eerst even stil worden, om ons hart open te stellen, om ruimte te maken voor wat God ons wil geven.....

Eerste lezing: 1 Koningen 19, 4-8

Uit het eerste boek der Koningen

In die dagen kwam Elia na een tocht van een dag in de woestijn bij een bremstruik. Hij zette zich eronder neer. Hij verlangde te sterven en zei: "Het wordt mij te veel, Heer; laat mij sterven want ik ben niet beter dan mijn vaders". Daarop ging hij onder de bremstruik liggen en sliep in. Maar opeens stiet een engel hem aan, en zei tot hem: "Sta op en eet". Hij keek op en daar zag hij aan zijn hoofdeinde een koek, op gloeiende stenen gebakken, en een kruik water. Hij at en dronk en legde zich weer te ruste. Maar opnieuw, voor de tweede maal stiet de engel van de Heer hem aan en zei: "Sta op en eet; anders gaat de reis uw krachten te boven". Toen stond hij op, at en dronk en, gesterkt door het voedsel, liep hij veertig dagen en nachten tot hij de berg van God de Horeb bereikte.

Tweede lezing: Efeziërs 4, 30-5, 2

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de Efeziërs.

Broeders en zusters,

Wilt Gods heilige Geest niet bedroeven; gij zijt met zijn zegel gewaarmerkt voor de dag der verlossing. Wrok, gramschap, toorn, geschreeuw en gevloek, kortom alle boosaardigheid moet bij u verdwijnen. Weest goed voor elkaar en hartelijk. Vergeeft elkaar zoals God u vergeven heeft in Christus. Weest navolgers van God zoals het geliefde kinderen past. Leidt een leven van liefde naar het voorbeeld van Christus, die ons heeft bemind en zich voor ons heeft overgeleverd als offergave en slachtoffer, God tot een lieflijke geur.

Evangelielezing: Johannes 6, 41-51

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd morden de Joden over Jezus, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald, en zij zeiden: : Is dit niet Jezus, de zoon van Jozef, en kennen wij zijn vader en moeder niet? Hoe kan Hij dan zeggen: Ik ben uit de hemel neer-gedaald?". Maar Jezus sprak tot hen: "Mort toch niet onder elkaar. Niemand kan tot Mij komen als de Vader die Mij zond hem niet trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Er staat geschreven bij de profeten: En allen zullen door God onderricht worden Al wie naar de leer van de Vader geluisterd heeft komt tot Mij. Niet dat iemand de Vader gezien heeft: alleen Degene die uit God is, heeft de Vader gezien. Voorwaar, voorwaar ik zeg u: wie gelooft heeft eeuwig leven. Ik ben het brood des levens. Uw vadersen die het manna hebben gegeten in de woestijn, zijn niettemin gestorven; maar dit brood daalt uit de hemel neer opdat wie er van eet niet sterft. Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven is mijn vlees, ten bate van het leven der wereld".

Overweging:

Elia stond in vuur en vlam voor God, hij was Hem volledig toegewijd. Ten tijde van Elia had het volk Israëls zijn ziel aan afgod Baäl verkocht, de god van de vruchtbaarheid = de hang naar welvaart en macht, de hang naar steeds meer en steeds beter.....Klinkt dat niet een beetje bekend, dat is toch iets wat we ook tegenwoordig wel kunnen ervaren? Dat er meer aan Geld (met een hoofdletter) dan aan God wordt gedaan? Is de verre gaande vereconomisering, vercommercialisering van onze samenleving niet ook onze Baäl afgod geworden? En Elia, aan God toegewijd.... hij wordt ook nog opgejaagd door koningin Izebel die de Baälcultus in Israël sterk had bevorderd. Waar haal je de kracht vandaan om er steeds maar weer tegenin te gaan, als je zó wordt tegengewerkt? En Elia kan het niet meer aan, hij is uitgeput, - burn out zouden we nu zeggen - , letterlijk doodmoe van al zijn gesjouw voor God, hij ziet het niet meer zitten. Als we dat dichtbij laten komen, bij ons eigen leven, dan moet dat toch heel herkenbaar zijn, dan kennen wij toch óók die gevoelens van moedeloosheid, van uitgeputheid, van het niet meer zien zitten? Dat alles waar je je voor hebt ingezet in je leven mislukt lijkt te zijn? Elia roept het uit tot God in zijn ellende, want ook in zijn ellende is en blijft hij zijn naam trouw: Eli-jahoe = 'God-toegewijd'. En dan krijgt Elia door een engel, afgezant van God, eten en drinken aangereikt, tot

2x toe: 'brood uit de hemel'. En de engel roept hem tot 2x toe op: "sta op"en hij vindt de kracht om verder te gaan, veertig dagen en nachten door de woestijn, tot aan de berg van God, de Horeb. Een 'sta-op verhaal', een opstandingsverhaal, een Páásverhaal dan ook

Ik hoor in het evangelieverhaal terug wat in de 1e lezing wordt verhaald. Zoals Elia uit de hemel voedsel krijgt aangereikt om verder te kunnen in de woestijn die zijn leven is geworden, zo zegt Jezus ons hier aan, dat *Hij* het levende brood is dat uit de hemel is neergedaald. En ook al zijn wij waarschijnlijk geen van allen zo toegewijd aan God als Elia, wij mogen ons als Elia voelen: Jezus wil voor òns het Brood uit de hemel zijn, zoals Elia dat kreeg aangereikt toen hij aan het eind van zijn krachten was. En dat brood staat dan voor alles wat wij nodig hebben, ook en juist in de woestijntijden van ons leven. Het is brood voor onze ziel, meer dan brood voor ons lichaam...Wij vinden het normaal om 3x per dag ons lichaam te eten te geven. Maar hoe staat het met onze ziel, hoe zorgen we ervoor dat onze ziel in leven blijft, dat ook onze ziel gevoed wordt, liefst dagelijks...? En hoe dóen we dat dan, onze ziel te eten geven? Zoals we voor onze dagelijkse maaltijd aan tafel gaan, zo zouden we voor ons geestelijke voedsel ook dagelijks 'aan tafel moeten gaan' = onze innerlijke ruimte moeten betreden, die innerlijke ruimte waar God te vinden is, dieper dan ons diepste diep....De meesters van het geestelijke leven, de heiligen en mystici, beschrijven de geloofsweg als een afwisseling van tijden van vrede, en tijden van leegte, van dorheid, van 'woestijn'. Net als Elia vandaag meemaakt. Net als wij allemaal wel meemaken in ons leven... Maar die innerlijke ruimte is er altijd, Gød is er altijd, in voor- èn tegenspoed, het is dáár waar wij altijd naar toe kunnen gaan, om onze ziel het voedsel te geven dat het nodig heeft om in leven te blijven. Als we eens een dag niet zouden eten, dan zouden we het wel voelen in ons lichaam, wat dat betekent. De behoefte aan geestelijk voedsel is er evenzeer. Wat het verhaal van Elia laat zien vandaag, is, dat er een oer-communicatie is tussen Elia en zijn God, aan wie hij zijn leven heeft toegewijd. Goed communiceren is de basis van een relatie, waarin je elkaar kunt voeden: ook en juist als hi j het helemaal niet meer ziet zitten roept Elia zijn ellende uit tot God, en er komt een engel = boodschapper van God, die hem voedsel aanreikt en hem tot 2x toe oproept 'op te staan'. Ik denk, dat dat een goede omschrijving kan zijn voor wat dat geestelijke voedsel nou is: de oer-communicatie tussen God en ons. Verpersoonlijkt, vermènselijkt in de oer-communicatie met Jezus, die ons vandaag aanzegt, dat Hij ons

brood ten leven wil zijn. Lieve mensen, laten we ons laten inspireren door het verhaal van Elia, laten we als we het niet meer zien zitten ons hart tot God richten en tot Hem spreken als tot de intieme vriend die Hij voor ons wil zijn, in die innerlijke ruimte waar Hij op ons wacht..... Laten we Jezus' uitnodiging aannemen, als Hij ons aanzegt, dat Hij ons levende brood wil zijn, dat Hij er is voor ons, tot in eeuwigheid. Laten we er toch wat meer wèrk van maken, laten we tijd vrij maken voor die oercommunicatie die God ons voortdurend aanbiedt. Laten we ons vóeden aan die communicatie, – en liefst niet alleen op zondag, want heus, 1x eten per week, daar zouden we het toch niet mee rèdden ? Laten we wat vaker Zijn Woorden tot ons nemen, laten we wat vaker communiceren met Hem...hoort u dat ook, dat is zo mooi: in het woord communiceren zit het woord communie: in de communie gebeurt dat concreet, dat Hij ons Brood is, dat wij ons voeden aan Hem, maar ook lezen in de Bijbel is Zijn Woord, is Hèm tot ons nemen, dáár gebeurt óók die 'communie'. Dán gebeurt wat hier vandaag over Elia verteld wordt, dat Hij ons levende Brood uit de hemel is...Amen. Dat het zo moge zijn

Slotgedachte:

Nadenkertjes:

Waar de mens aan zijn grens is, daar komt God binnen

God kan Zijn gaven alleen uitstorten in lege vazen